

Sygn. akt V GC 23/17

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 sierpnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Iwona Nowak
Protokolant:	Stażysta Agnieszka Olechna

po rozpoznaniu w dniu 22 sierpnia 2017 r. na rozprawie sprawy

z powództwa M. M. (1)

przeciwko M. M. (2)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. M. (2) na rzecz powoda M. M. (1) kwotę (...) ( pięćdziesiąt tysięcy pięćset osiemdziesiąt złotych ) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 18 września 2013 roku do dnia zapłaty,

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1817zł, tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

II. Nakazuje ściągnąć od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa ( Kasa Sądu Rejonowego w Olsztynie ) kwotę 2529 złotych z tytułu wpisu od którego był zwolniony powód

SSR Iwona Nowak

**Sygn. akt V GC 23/17**

## UZASADNIENIE

**Powód M. M. (1)** wniósł o zasądzenie od pozwanej M. M. kwoty 50580 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 18 września 2013 roku do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu powód podniósł ,że wraz z pozwaną byli jedynymi współnikami spółki jawnej. Spółka ta została rozwiązana wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 26 kwietnia 2011 roku w sprawie V GC 9/11. Z dniem 22 grudnia 2015 roku spółka została wykreślona z rejestru . Na mocy umowy spółki powód miał 60 % udziałów , a pozwana 40 %. Prowadzeniem wszelkich spraw zajmował się powód. Pozwana w okresie od dnia 4 października 2010 roku do dnia 5 stycznia 2011 roku bez wiedzy powoda oraz ze szkodą dla spółki dokonała przeniesienia środków finansowych na łączną kwotę 84.300 złotych. Pozwana w żaden sposób nie rozliczyła się z dokonanych przesunięć majątkowych Wyplacone środki przeznaczyła na cele nie związane z prowadzeniem spraw spółki. Zatem niniejszym pozwem powód dochodzi 60% z kwoty pobranej przez pozwaną.

Postanowieniem z dnia 24 lutego 2016 roku Sąd Rejonowy w Olsztynie w sprawie X NS 133/11 dokonał podziału majątku wspólnego stron. Jednakże Sąd I instancji nie rozstrzygnął o wzajemnych rozliczeniach stron z tytułu wyplaconej przez pozwaną kwoty 84.300 złotych z majątku spółki. Sąd I instancji doszedł do

przekonania ,iż roszczenie to nie obejmuje majątku wspólnego stron , a jego dochodzenie winno nastąpić w innym trybie .Postanowienie Sądu Rejonowego w powyższym zakresie zostało utrzymane przez Sąd Okręgowy w Olsztynie.

Powód wskazał że sprawa dotyczyła lat 2007 i 2009 . Zakończona prawomocnie sprawa I ACa 221/12 nie ma znaczenia w sprawie . Te ustalenia nie wpływają na rozliczenia za rok 2010 i nie stanowią podstawy prawnej do wypłaty dla pozwanej zaliczki na zysk w 2010 roku. Pozwanej nie przysługiwał za ten okres żaden zysk. Spółka musiała spłacać należności wynikające z zaciągniętych kredytów . Zatem w 2010 roku nie było podstawy do wypłat z zysku albowiem spółka w świetle istniejących zobowiązań nie osiągnęła zysku.

( dowód w aktach karta 2-27 , 157-163 ,165-167 )

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa . Podniosła ,zarzut braku legitymacji czynnej powoda. Jak twierdzi ewentualne roszczenie o zwrot sumy pobranej ze spółki przez wspólnika przysługuje spółce. Ponadto na etapie likwidacji spółki , powód nie zgłaszał dla likwidatora ustanowionego przez Sąd , niniejszych roszczeń. Spółka została zlikwidowana , gdyż nie posiadała żadnego majątku . Następnie podniosła zarzut przedawnienia roszczeń . Jej zdaniem roszczenie powoda przedawniło się odpowiednio w 2013 i 2014 roku. Pozwana zauważa , że roszczenie nie zasługuje na uwzględnienie. Pomiędzy stronami toczył się proces podjęty z inicjatywy pozwanej o wypłatę zysku przypadającego jej z działalności spółki za lata 2007-2009. Ustalono ,że zysk ten nie był wypłacany dla pozwanej. Powód nigdy nie konsultował działań finansowych z pozwana. Część środków przeznaczał na swój prywatny cel.

( dowód w aktach karta 38-110 ,167-168)

### ***Sąd ustalił co następuje;***

Strony prowadziły działalność gospodarczą . Powód pozwana byli jedynymi (...) spółka jawna w D.. Spółka ta została rozwiązana po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego . W niniejszej sprawie zapadł wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 26 kwietnia 2011 roku w sprawie V GC 9/11.

Z dniem 22 grudnia 2015 roku spółka została wykreślona z rejestru . Na mocy umowy spółki powód miał 60 % udziałów , a pozwana 40 % . Prowadzeniem wszelkich spraw zajmował się powód.

Pozwana w okresie od dnia 4 października 2010 roku do dnia 5 stycznia 2011 roku bez wiedzy powoda dokonała przeniesienia środków finansowych na łączną kwotę 84.300 złotych. Przeniesienie ich nastąpiło z majątku spółki na prywatne konto. W toku postępowania likwidacyjnego wyznaczony przez Sąd likwidator , potwierdził ,że kwota dochodzona pozwem była mu znana. Jednakże dla celów ekonomiki postępowania likwidacyjnego ustalił z powodem ,że najważniejszą rzeczą jest zakończenie działalności spółki ,a powód sam się miał rozliczyć z pozwaną.

Pozwana w żaden sposób nie rozliczyła się z dokonanych przesunięć majątkowych Wyplacone środki przeznaczyła na cele nie związane z prowadzeniem spraw spółki.

Postanowieniem z dnia 24 lutego 2016 roku Sąd Rejonowy w Olsztynie w sprawie X NS 133/11 dokonał podziału majątku wspólnego stron. Jednakże Sąd I instancji nie rozstrzygnął o wzajemnych rozliczeniach stron z tytułu wypłaconej przez pozwaną kwoty 84.300 złotych z majątku spółki. Sąd I instancji doszedł do przekonania ,iż roszczenie to nie obejmuje majątku wspólnego stron , a jego dochodzenie winno nastąpić w innym trybie .Postanowienie Sądu Rejonowego w powyższym zakresie zostało utrzymane przez Sąd Okręgowy w Olsztynie.

( dowód w aktach karta 2-27 , 38-110 ,118-125 ,165-167 ,167-168)

### ***Sąd zważył co następuje:***

Roszczenie powoda w świetle zebranego materiału dowodowego zasługuje na uwzględnienie w całości . Podstawą prawną dochodzonej pozwem kwoty jest art. 45 k.s.h w zw z art. 471 k.c. i w zw. z art. 750 k.c. .

Odnosząc się do zarzutów pozwanej w pierwszej kolejności należy odnieść się do braku legitymacji powoda do dochodzenia roszczenia. Powołany przez pozwaną pogląd jakoby z uwagi na brak oparcia normatywnego nie można było traktować wspólników jako następców prawnych spółki jawnej, która zakończyła swój byt jest tylko jednym ze stanowisk reprezentowanych w judykaturze. Obecnie coraz liczniej przeważają poglądy odmienne, a w szczególności takie, które zakładają sukcesje wspólników. W niniejszej sprawie doszło do postępowania likwidacyjnego. Fakt bezsporny. Następstwo po stronie wspólników co do majątku zlikwidowanej spółki po wykreśleniu jej z rejestru jest wskazywane nawet w przypadku spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (wyrok Sądu najwyższego II C 331/36). Trafne w tym zakresie jest uzasadnienie Sądu Apelacyjnego w Lublinie I Wydział Cywilnym z dnia 10 listopada 2015 roku m sygn. akt I ACa 331.15, w którym to stwierdzono, iż sytuacja, gdy po postępowaniu likwidacyjnym i wykreśleniu z rejestru okazuje się, że istnieje jeszcze jakiś majątek, który przysługiwał spółce w ogóle nie została uregulowana. Zdaniem Sądu majątek nieistniejącej spółki nie staje się mieniem niczym, a przysługuje wspólnikom proporcjonalnie do ich udziałów.

W niniejszej sprawie również likwidator potwierdził fakt wypłacenia przez pozwaną kwoty 84.300 złotych, a która to została pobrana z majątku spółki i nie została rozliczona. Zatem w świetle powyższego powód ma prawo dochodzić od wspólnika, majątku pozostałego po zlikwidowanej spółce. Sąd w tym zakresie nie dał wiary zeznaniom pozwanej.

Odnosnie zarzutu przedawnienia. Zgodnie z utrwaloną linią orzecznictwa, zawiązanie do próby ugodowej (art. 185 k.p.c.) prowadzi do przerwania biegu przedawnienia, jeżeli w treści wniosku w sposób jednoznaczny oznaczono przedmiot żądania i jego wysokość. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego z dnia 16 kwietnia 2014 roku w sprawie sygn. akt VCSK 274/13 przedawnienie biegnie na nowo od stwierdzenia przez Sąd, że do ugody nie doszło. Zdaniem Sądu strona pozwana nie uwzględniła faktu, że między stronami toczyło się postępowanie pojednawcze. Posiedzenie odbyło się 7 stycznia 2014 roku. Zatem trzyletni termin przedawnienia, upływa 7 stycznia 2017 roku.

Odnosnie ostatniego zarzutu pozwanej tj. zasadności powództwa, pozwana nie zaprzeczyła, że dokonała z konta spółki czterech przelewów na łączną kwotę 84.300 złotych na konto prywatne. Pozwana powołuje się na wyroki, które to rozliczały inny okres między stronami. Kwoty wypłacone przez pozwaną, miały miejsce w trakcie trwania związku małżeńskiego lecz po ustanowieniu rozdzielności majątkowej. Tym samym weszły do majątku osobistego pozwanej. Tak też ustalił Sąd rejonowy w Olsztynie w postanowieniu z dnia 24 lutego 2016 roku, sygn. akt X Ns133/11 oraz Sąd Okręgowy w Olsztynie w postanowieniu z dnia 30 listopada 2016 roku IX Ca 541/16. Sądy obu instancji mimo ustaleń faktycznych o pobraniu z rachunku spółki kwoty 84300 złotych nie rozstrzygnęły o ich podziale w ramach postępowania działowego, przyznając, że jest to majątek spółki, a nie małżonków.

Co więcej należy zauważyć, że w okresie kiedy spółka jawna działała i posiadała zaciągnięte kredyty, spółka nie osiągała zysków. Tym samym samowolne pobranie kwoty 84300 złotych z majątku spółki, przyczyniło się do zakończenia działalności spółki. Zatem zdaniem Sądu nie ma podstaw do uznania wypłacenia kwoty 84300 złotych jako zaspokojenia prawa do udziału w zysku dla pozwanej. Tym samym w oparciu o art. 45 k.s.h. w zw. z art. 461 k.c. i w zw. z art. 740 k.c. oraz w oparciu o umowę spółki Sąd uznał prawo powoda do 60% udziału w majątku pozostałym po zlikwidowanej spółce i stosownie zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę ( (...) 60% ) tj 50580 złotych.

O odsetkach orzekł na podstawie art. 481 kodeksu cywilnego. Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W związku z tym, że pozwana opóźniła się ze spełnieniem świadczenia Sąd uznał zasadność dochodzonych odsetek.

O kosztach orzeczone na zasadzie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia swoich praw. Powód poniósł koszty pełnomocnika zgodnie z § 2 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015, poz. 1804) oraz opłatę od pozwu, a także opłaty od pełnomocnictwa. Z uwagi na powyższe oraz fakt, że powód był zwolniony od wpisu Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę

łącznie w wysokości 1817 złotych . natomiast postanowił obciążyć kosztami z tytułu wpisu pozwaną w kwocie 2529 złotych.

SSR Iwona Nowak